

Forrás: <https://www.folyoirat.tortenelemtanitas.hu/2021/05/csepela-janosne-1946-2021-12-01-02/>

Csepela Jánosné (1946–2021)

Elment a Tanárnő

Gyászol a Történelemtanítás! Életének 75. évében rövid lefolyású, de súlyos betegségben meghalt Csepela Jánosné, Márta, folyóiratunk alapító olvasószerkesztője, általános iskolai történelemtanításunk széles fővárosi és vidéki körben nagy ismertségnek és tiszteletnek örvendő „professzora és nagykövete”, az ELTE ny. vezetőtanára.

1970-ben végzett az ELTE-n orosz-történelem szakon, ismertségét a VIII. kerületi Práter Utcai Általános Iskolában – melyhez 2011-es nyugdíjba vonulásáig hű maradt – már a '70-es évek második felétől megalapozta kiváló, jó hangulatú és akkor merőben új szellemiségű, a tanulókat rendszeresen munkáltató, gondolkodtató történelemtanításával. 1981-től az előbb csepeli székhelyű, majd 1983-tól az ELTE Tanárképző Főiskolai Karaként működő főiskolai pedagógusképző intézmény vezetőtanára lett, egészen annak 2003-as megszűnéséig, de utána is fogadott – nyugdíjba vonulásáig – tanárjelölteket az ELTE BTK-ról. Tanárgenerációk nevelkedtek a keze alatt, tanárjelöltjeivel hihetetlenül jó kapcsolatot épített ki, akikkel rövid idő alatt baráti viszonyt tudott teremteni, és ezt képes volt megtartani és ápolni az „alma materből” való eltávozásukat követően is. (Például volt tanítványa vette át tőle a VIII. kerület történelemtanári munkaközösség vezetését is.)

Alapító tagja volt a '70-es években az akkori vezetőfelügyelő által szervezett fővárosi Alkotó Körnek, amely gyakorló feladatokat (*Ezer gyakorló feladat a történelem tanításához*. Tankönyvkiadó, Budapest) készített az általános iskolai történelemtanítás számára, átlépve a hagyományos, prelegáló módszer Rubiconján. Ezt a tanítási gyakorlatába is átültette, amit számtalan bemutató órán minden érdeklődő kolléga előtt szívesen megmutatott, és tanácsaival bárkit bármikor ellátott, segítőkészsége mindig is legendás volt. A '90-es évektől ez az általa támogatott kör országossá vált, amikor Horváth Péter Nemzeti Tankönyvkiadónál megjelenő tankönyvcsaládjához munkafüzeteket, témazáró feladatlapokat készíthetett. (Egészen a 2010-es évek végéig tucatnyi munkafüzetet és témazáró feladatlapja, megoldási kulcsa jelent meg számos kiadásban.) Sőt, a Kiadó tanárokat felkészítő előadásainak állandó szereplője lett nemcsak a fővárosban, de az egész országban is, hiszen Nagykanizsától Nyíregyházáig számos felkészítő előadást tartott történelemtanár kollégáknak módszerét prezentálva, munkafüzeteket bemutatva nagy meggyőző erővel és általános elismerés közepette.

Lehetett volna középiskolai tanár – a Rákóczi Gimnáziumban óraadóként ki is próbálta magát –, de ő mindvégig kitartott az általános iskola, és a VIII. kerületi, nem éppen a

Csepela Jánosné (1946–2021)

Elment a Tanárnő

legelőkelőbb környezete mellett, mert szerette az ottani gyerekeket. Igazi csapatember volt, tanárközösségének igen megbecsült tagja, akit a '80-as években hívtak az Országos Pedagógiai Intézetbe, de ő ennek a megtisztelő hívásnak is tudott nemet mondani. Nem mondott nemet viszont a Titok Bt. ügyvezetőjének, és évek hosszú során át készítette a feladatokat a Kálti Márk Történelem Tesztverseny általános iskolás résztvevői számára, vezette annak döntőit még a legutóbbi évben is.

E sorok írója Mártában nemcsak egyik legközelebbi munkatársát, de barátját is elvesztette. Számos közös munkánk volt, például több tantervet készítettünk, atlaszt és falitérképet terveztünk együtt, részt vett *A történelemtanítás gyakorlata* főiskolai tantárgypedagógiai tankönyv létrehozatalában, de a legtartósabb közös „projektünk” a vezetőtanárságon kívül a *Történelemtanítás* online folyóirat volt, amelyet 2010-es alapításától együtt szerkesztettünk. Az ő jótanácsai, aprólékos részletekbe menő észrevételei és lelkiismeretes munkája nélkül nem érhetne volna el szakmai folyóiratunk a jelenlegi színvonalát, nagyon nehéz lesz pótolni őt. Ő képviselte a szerkesztőségünkben az iskolai történelemtanítás gyakorlatát, márpedig folyóiratunk elsősorban történelemtanároknak készül. Ugyanakkor szerényen mindig a háttérben tudott maradni, sohasem szerette a rivaldafényt.

Igazi TANÁR volt, így csupa nagybetűvel. Szerencsére ezt számos kitüntetéssel elismerték (Németh László-díj, Józsefvárosi Becsületkereszt, Magyar Köztársasági Ezüst Érdemkereszt), melyeket értékelte ugyan, legbüszkébb azonban a Práter Utcai Általános Iskola tanulóközössége által neki ítelt „Legprátermettebb Tanár” kitüntetésre volt, illetve arra, hogy tanulói a különböző történelem versenyeken eredményesen szerepeltek. Meggyőző erejét mi sem bizonyítja jobban, mint hogy lánya is követte őt a tanárságban, ugyanúgy idegen nyelv és történelem szakos tanár lett.

Szomorú szívvel állapíthatjuk meg, hogy Márta örökre eltávozott közülünk, de tanítványaiban, nagy hatású személyisége hatása révén tovább él. Nagy része volt általános iskolai történelemtanításunk korszerűsítésében és a tanárképzésben, méltó arra, hogy örök időre ott maradjon a legjobb történelemtanárok halhatatlan pantheonjában, ahova most belépett.

Búcsúzunk, Márta, de soha nem felejtünk, kedves TANÁRNŐ!

Katona András